

Managementul educațional între teorie și practică

Idealul educațional al lumii contemporane a determinat apariția și fundamentarea managementului educațional ca știință distinctă, derivată a managementului general.

Identificarea acelor strategii de management al clasei de elevi care să se dovedească eficiente în raport cu cerințele didactice și cu beneficiarii actului educațional (elevi, părinți, comunitate) este o cerință a managementului educațional.

Există o multitudine de definiții ale managementului și multe dintre ele sunt cuprinzătoare și științifice. La origine, cuvântul provine din latinescul "manus" și desemnează strunirea căilor care trag un car sau o căruță cu ajutorul hățurilor. Această imagine poate fi folositoare în studiul celorlalte definiții.

Etimologic, managementul echivalează cu a ține în mână și a stăpâni, a conduce cu mâna forțe, ceea ce implică ideea controlului acțiunii și orientarea sau direcționarea ei. Cuvântul management împrumutat din limba engleză sub forma verbului "to manage" înseamnă a administra, a conduce. S-a derivat apoi în limba engleză manager și management ceea ce înseamnă conducător sau conducere. În limba engleză verbul "to manage" cu substantivul derivat management a avut inițial sensul de a mânui, de "a strunii caii".

Dincolo de terminologie, problema fundamentală rămâne cea a esenței managementului.

Managementul este în același timp și un ansamblu de discipline teoretice, principii, metode specifice (știința), metode și tehnici care privesc conducerea, gestiunea, administrarea și organizarea instituțiilor (tehnica), cât și arta de a-i face pe oameni să lucreze productiv și eficient, de a comunica, de a asculta, fie în calitate de membri ai organizațiilor sau instituțiilor, fie în calitate de clienți, beneficiari, furnizori, acționari, etc.. Dar managementul astăzi este conceput și practicat și ca organizare a schimbării și inovării, a eficienței și chiar a calității și excelenței. Printre caracteristicile managementului educațional se înscriu:

- caracterul complex al acțiunilor ce asigură funcționarea optimă a sistemului educațional (planificare, decizie, coordonare, control, strategii și metodologii educaționale), și dimensiunea interdisciplinară implicată de problematica educațională;
- caracterul participativ generat de implicarea activă a tuturor actorilor (elevi, profesori, părinți, etc.);
- structurarea problematicii educaționale, a procesului și a factorilor educaționali după particularitățile colectivității;

În mai multe ipostaze managementul educațional, desemnează un concept mai larg decât managementul școlar, având în vedere politica educațională. El cuprinde elemente strategice

punând-se și în sistemele nonformal și informal. Managementul școlar ”se raportează la conducerea activității școlare din punct de vedere instituțional, în raport cu managementul educațional, care se referă la conducerea actului educațional în ansamblul manifestărilor sale”.

Acesta se întemeiază pe știința conducerii, în general, și a școlii, în special și poate fi definit ca un proces complex în care agentul, conducător, dezvoltă și aplică o strategie educațională specifică fiecărui modul al ierarhiei sistemului de învățământ.

Managementul clasei de elevi, ramura a managementului educațional, este o forma aplicata si specifica a acestuia, fiind un domeniu de cercetare în științele educației care studiază perspectivele de abordare a clasei de elevi și structurile dimensionale ale acesteia, în scopul asigurării conduitelor corespunzătoare pentru desfășurarea procesului de predare-învățare-evaluare.

Pentru a eficientiza rezultatele învățării în mediul școlar este important să fie respectați următorii parametri deosebit de importanți ai strategiei de management al clasei de elevi în învățământul primar:

- delimitarea comunicării informale de cea formală;
- stabilirea unor obiective precise;
- planificare integrată/transcurriculară a conținuturilor învățării;
- evaluare coerentă și individualizată;
- informarea continuă;
- stabilirea și menținerea de contacte cu principalele instituții guvernamentale și/sau neguvernamentale locale, județene, naționale;
- fructificarea maximă a potențialului local;
- practicarea parteneriatului și a lucrului în rețea.

Este important ca în activitățile metodicesi activitatea curernta specifice învățământului primar să fie diseminate exemplele de bună practică pentru beneficiar unui număr cât mai mare de elevi/profesori/părinți.

Bibliografie selectiva:

1. Cristea Sorin-”Pedagogie generală.Managementul educației”, E.D.P., București, 1996.
2. Iucu Romiță –”Managementul clasei de elevi” Ed.Polirom, Iași, 2000.
3. Jinga Ioan -,Elemente de management școlar în „Manual de pedagogie”, Ed.All București,1998.

prof învățământ primar Antoneta BENU

Școala Gimnazială Nr. 12 Tulcea

